

บทที่ 6

ความต่อเนื่อง และอนุพันธ์ (Continuity and Derivative)

ในบทนี้จะกล่าวถึงฟังก์ชันต่อเนื่อง และอนุพันธ์ของฟังก์ชัน หรือฟังก์ชันที่ดิฟเฟอเรนซิเบิล (differentiable)

สำหรับเรื่องฟังก์ชันต่อเนื่อง จะกล่าวถึงฟังก์ชันต่อเนื่องที่จุดและต่อเนื่องบนช่วงในรูปเนเบอร์ฮูด และชี้ให้เห็นถึงข้อแตกต่างจากลิมิตของฟังก์ชัน ซึ่งฟังก์ชันต่อเนื่องก็เป็นลิมิตของฟังก์ชันเช่นเดียวกัน แต่จุดที่ต่อเนื่องจะเป็นจุดลิมิตหรือไม่เป็นจุดลิมิตก็ได้ แต่ต้องเป็นจุดซึ่งอยู่ในโคเมนของฟังก์ชัน ซึ่งต่างจากลิมิตของฟังก์ชัน นอกจากนี้จะกล่าวถึงชนิดของฟังก์ชันไม่ต่อเนื่อง และฟังก์ชันที่ต่อเนื่องให้สัมพันธ์กับลิมิตของฟังก์ชันและซีเควนซ์ จะนิยามผลบวก ผลต่าง ผลคูณ ผลหารและคอมโพสิทฟังก์ชัน ของฟังก์ชันที่ต่อเนื่อง ซึ่งผลที่ได้ต้องเป็นฟังก์ชันต่อเนื่องด้วย ชี้ให้เห็นความสัมพันธ์ของฟังก์ชันต่อเนื่องกับเซตเปิดและเซตปิด และฟังก์ชันต่อเนื่องบนเซตที่คอมแพคต์อิมเมจของฟังก์ชัน ต้องคอมแพคคด้วย ซึ่งจะนำไปใช้ในเรื่องอินทิกรัล กล่าวถึงทฤษฎีอินเตอร์มีเดียท (Intermediate value Theorem) และเรื่องสุดท้ายคือแก่ ฟังก์ชันต่อเนื่องอย่างสม่ำเสมอ (uniformly continuous) ซึ่งจะนำไปใช้ในเรื่องอินทิกรัล สำหรับฟังก์ชันต่อเนื่องอย่างสม่ำเสมอชี้ให้เห็นข้อแตกต่างจากฟังก์ชันต่อเนื่อง และคุณสมบัติที่ทำให้ฟังก์ชันต่อเนื่องเป็นฟังก์ชันต่อเนื่องอย่างสม่ำเสมอ

สำหรับเรื่องอนุพันธ์ ก็เป็นลิมิตของฟังก์ชันเช่นกัน ซึ่งจุดที่ x เข้าใกล้นั้นต้องเป็นจุดลิมิต และจุดซึ่งอยู่ในโคเมนของฟังก์ชัน ถ้าลิมิตของฟังก์ชันมี เรากล่าวว่าฟังก์ชันดิฟเฟอเรนซิเบิลที่จุดนั้น กล่าวถึงความสัมพันธ์ของฟังก์ชันต่อเนื่องกับฟังก์ชันที่ดิฟเฟอเรนซิเบิล ฟังก์ชันที่ดิฟเฟอเรนซิเบิลที่จุดไหน จุดนั้นฟังก์ชันจะมีความต่อเนื่อง แต่ฟังก์ชันต่อเนื่องอาจไม่ดิฟเฟอเรนซิเบิลที่จุดต่อเนื่อง กล่าวถึงความสัมพันธ์ของฟังก์ชันที่ดิฟเฟอเรนซิเบิลกับซีเควนซ์

สำหรับในบทของการชี้ให้เห็นความสัมพันธ์ของจุดลิมิต ที่คอนซ์ ลิมิต ของฟังก์ชัน ฟังก์ชันต่อเนื่อง และฟังก์ชันที่ต่อเนื่องเพื่อเรนดิเบิล ในเรื่องฟังก์ชันต่อเนื่อง และอนุพันธ์ ยังมีทฤษฎีที่สำคัญ ๆ อีกมาก และจะไม่กล่าวถึง ซึ่งผู้ศึกษาใคศึกษาในวิชาแคลคูลัสแล้ว คึงนั้นทฤษฎีสำคัญ ๆ ของทั้งสองเรื่องจึงให้ไว้เป็นแบบฝึกหัด

6.1 ฟังก์ชันต่อเนื่อง (Continuous Function)

จากลิมิตของฟังก์ชัน f เมื่อ x เข้าใกล้ x_0 เราไม่คำนึงว่า x_0 จะอยู่ใน D_f หรือไม่ และกรณี x_0 อยู่ใน D_f $\lim_{x \rightarrow x_0} f(x)$ อาจไม่เท่ากับ $f(x_0)$ ก็ได้ แต่ก็มีกรณีที่ x_0 อยู่ใน D_f แล้ว $\lim_{x \rightarrow x_0} f(x) = f(x_0)$ ซึ่งเรานิยามดังต่อไปนี้

นิยาม 6.1.1 ให้ $f : E^1 \rightarrow E^1$ f จะมีความต่อเนื่องที่ $x = x_0$ (f is continuous at x_0) ก็ต่อเมื่อ

(1) x_0 อยู่ใน D_f และหาค่า $f(x_0)$ ได้

(2) หาค่า $\lim_{x \rightarrow x_0} f(x)$ ได้

และ (3) $\lim_{x \rightarrow x_0} f(x) = f(x_0)$

ถ้าฟังก์ชัน f ไม่มีคุณสมบัติข้อใดข้อหนึ่ง เรากล่าวว่า f ไม่มีความต่อเนื่องที่ x_0 (f is discontinuous at x_0)

จากนิยาม คุณสมบัติข้อ (2) และ (3) นั้น $\lim_{x \rightarrow x_0} f(x)$ อาจจะหาค่าได้แต่ไม่เท่ากับ $f(x_0)$ ก็ได้ ฉะนั้นจึงจะสอดคล้องคุณสมบัติข้อ (3)

จากข้อ (3) ต้องพิสูจน์ว่า $\lim_{x \rightarrow x_0} f(x) = f(x_0)$ โดยใช้ นิยาม 5.12.1 ในเรื่องลิมิต แต่ในลิมิต x_0 เป็นจุดลิมิต ซึ่ง x_0 อาจจะอยู่หรือไม่อยู่ใน D_f ก็ได้ ($x \neq x_0$) สำหรับความต่อเนื่องนั้น x_0 ต้องอยู่ใน D_f

ซึ่งจะทำให้ $x = x_0$ ดังนั้นนิยามที่ได้ใหม่นี้คือ สำหรับ $\varepsilon > 0$ ทุกตัว จะมี $\delta > 0$ ซึ่งถ้า $|x - x_0| < \delta$ จะได้ว่า $|f(x) - f(x_0)| < \varepsilon$ หรือ สำหรับเนเบอร์-
ชุก $N(f(x_0), \varepsilon)$ ทุกตัวของ $f(x_0)$ จะมีเนเบอร์ชุก $N(x_0, \delta)$ ของจุด $x_0 \in D_f$ ซึ่ง $f(N(x_0, \delta)) \subset N(f(x_0), \varepsilon)$ จะต่างจากลิมิตของฟังก์ชัน
ก็คือ $N(x_0, \delta)$ ซึ่งในลิมิตของฟังก์ชันเป็น $N'(x_0, \delta)$

จากนิยาม f มีความต่อเนื่องที่ $x = x_0$ ก็ต่อเมื่อ $\lim_{x \rightarrow x_0} f(x) = f(x_0)$

ตัวอย่าง 6.1.1 พิจารณาฟังก์ชัน $f(x) = (2x^2 + x - 3)/(x - 1)$

จะได้ว่า $f(x) = 2x + 3$; $x \neq 1$

ดังนั้นจะหาว่า $f(1)$ ไม่ได้

$\therefore f$ ไม่มีความต่อเนื่องที่ $x = 1$

แต่ถ้าให้ $f(x) = \begin{cases} (2x^2 + x - 3)/(x - 1) & x \neq 1 \\ 5 & x = 1 \end{cases}$

เราทราบว่า $\lim_{x \rightarrow 1} f(x) = 5$ (ตัวอย่าง 5.12.1)

และ $f(1) = 5$

$\therefore \lim_{x \rightarrow 1} f(x) = f(1)$

ดังนั้น f จะเป็นฟังก์ชันต่อเนื่องที่ $x = 1$

เรียก f ว่าไม่มีความต่อเนื่องชนิด รีมูฟ (removable discontinuous) ที่ $x = 1$

สำหรับฟังก์ชัน f ที่ไม่มีความต่อเนื่องที่จุด $x = x_0$ นั้น ถ้าเรากำหนดค่า $f(x_0)$ แล้วทำให้ f มีความต่อเนื่องที่ x_0 เรากล่าวว่า $f(x)$ มีความไม่ต่อเนื่องชนิดที่ขจัดได้ (removable discontinuous) ที่ $x = x_0$

ตัวอย่าง 6.1.2 พิจารณาฟังก์ชัน $g(x) = \begin{cases} 1 & x > 0 \\ 0 & x = 0 \\ -1 & x < 0 \end{cases}$

เรททราบว่า $\lim_{x \rightarrow 0} g(x)$ หาค่าไม่ได้ (ตัวอย่าง 5.12.2)

ดังนั้น g ไม่มีความต่อเนื่องที่ $x = 0$

และจะเห็นว่า $\lim_{x \rightarrow 0^-} g(x) = -1$ และ $\lim_{x \rightarrow 0^+} g(x) = 1$

สำหรับฟังก์ชันที่ไม่มีความต่อเนื่องที่จุดหนึ่ง โดยที่ลิมิตข้างซ้ายและลิมิตข้างขวาของฟังก์ชันนั้นไม่เท่ากัน ฟังก์ชันชนิดนี้เรียกว่า ฟังก์ชันที่ไม่มีความต่อเนื่องชนิดกระโดด (jump discontinuity) ซึ่งไม่สามารถทำให้มีความต่อเนื่อง เช่นความไม่ต่อเนื่องชนิดที่ขจัดได้

ข้อสังเกต 1. คำนิยามอีกแบบหนึ่ง ซึ่งมีความหมายเหมือนกับนิยาม 6.1.1 ก็คือ ฟังก์ชัน f มีความต่อเนื่องที่ x_0 ก็ต่อเมื่อ สำหรับเนเบอร์ฮูด $N(f(x_0), \epsilon)$ ทุกตัวของจุด $f(x_0) \in R_f$ จะมีเนเบอร์ฮูด $N(x_0, \delta)$ ของจุด $x_0 \in D_f$ ซึ่ง $f(N(x_0, \delta)) \subset N(f(x_0), \epsilon)$

2. ฟังก์ชัน f มีความต่อเนื่องบนช่วงเปิด (a, b) ก็ต่อเมื่อ f มีความต่อเนื่องที่ x สำหรับ x ทุกตัวในช่วง (a, b)

ฟังก์ชัน f มีความต่อเนื่องบนช่วงปิด $[a, b]$ ก็ต่อเมื่อ

2.1 f มีความต่อเนื่องบน (a, b)

2.2 $\lim_{x \rightarrow a^+} f(x) = f(a)$ และ $\lim_{x \rightarrow b^-} f(x) = f(b)$

ตัวอย่าง 6.1.3

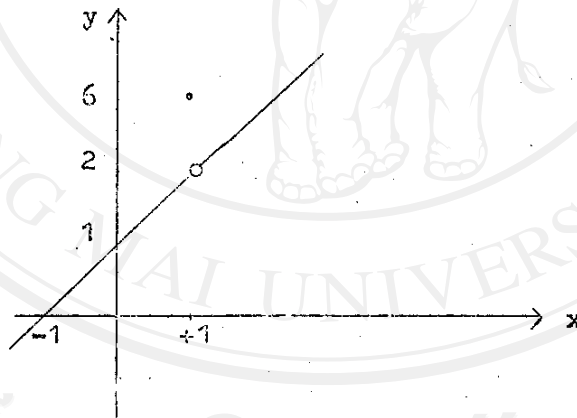
พิจารณา
$$h(x) = \begin{cases} \frac{x^2 - 1}{x - 1} & x \neq 1 \\ 6 & x = 1 \end{cases}$$

เราทราบว่า $\lim_{x \rightarrow 1} h(x) = 2$

แต่ $h(1) = 6$

ดังนั้น $\lim_{x \rightarrow 1} h(x) \neq h(1)$

แสดงว่า h ไม่มีความต่อเนื่องที่ $x = 1$ (ดูรูปที่ 6.1.1)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright © 1964 Chiang Mai University

All rights reserved

ตัวอย่าง 6.1.4

พิจารณา $f : E^1 \rightarrow E^1$ ซึ่ง $f(x) = x^2$ จะได้ว่า f

เป็นฟังก์ชันที่มีความต่อเนื่องที่ทุกจุดใน D_f

(การพิสูจน์ว่า f มีความต่อเนื่องที่ทุกจุดใน E^1 นั้น สมมติ $x_0 \in E^1$

เป็นจุดใด ๆ และพิสูจน์ว่า $\lim_{x \rightarrow x_0} f(x) = f(x_0)$ นั่นคือ

สำหรับ $\epsilon > 0$ ทุกตัวจะมี $\delta > 0$ ซึ่งถ้า $|x - x_0| < \delta$

จะได้ว่า $|f(x) - f(x_0)| < \epsilon$ หรือ

$$f(N(x_0, \delta)) \subset N(x_0^2, \epsilon)$$

พิสูจน์

กรณี 1) ถ้า $x_0 \geq 0$

$$\text{สำหรับ } |f(x) - f(x_0)| = |x^2 - x_0^2| = |x - x_0| |x + x_0|$$

ถ้า $|x - x_0| < \delta$ จะได้ว่า

$$x_0 - \delta < x < x_0 + \delta$$

$$2x_0 - \delta < x + x_0 < 2x_0 + \delta$$

$$-2x_0 - \delta < x + x_0 < 2x_0 + \delta \quad \because -2x_0 \leq 2x_0$$

$$-(2x_0 + \delta) < x + x_0 < 2x_0 + \delta$$

$$\therefore |x + x_0| < 2x_0 + \delta \quad \because 2x_0 + \delta \geq 0$$

$$\therefore |f(x) - f(x_0)| = |x - x_0| |x + x_0| < \delta(2x_0 + \delta)$$

เลือก $\delta \leq \sqrt{x_0^2 + \epsilon} - x_0$

จะได้ว่า $|f(x) - f(x_0)| < \epsilon$

\therefore ถ้า $|x - x_0| < \delta$ และ $\delta \leq \sqrt{x_0^2 + \epsilon} - x_0$ จะได้ว่า

$$|f(x) - f(x_0)| < \epsilon$$

กรณี 2 ถ้า $x_0 < 0$

เลือก $\delta \leq \sqrt{x_0^2 + \epsilon} + x_0$

ถ้า $|x - x_0| < \delta$ จะได้ว่า $|f(x) - f(x_0)| < \epsilon$

ดังนั้น $\sqrt{x_0^2 + \epsilon} - |x_0| = \sqrt{x_0^2 + \epsilon} - x_0$ ถ้า $x_0 \geq 0$
 $= \sqrt{x_0^2 + \epsilon} + x_0$ ถ้า $x_0 < 0$

ดังนั้นจากทั้งสองกรณีจะได้ว่า สำหรับเนเบอร์ฮูด $N(f(x_0), \epsilon)$ ทุกตัวของจุด $f(x_0)$ ใน E^1 จะมีเนเบอร์ฮูด $N(x_0, \delta)$ ของจุด $x_0 \in E^1$ ซึ่ง

ถ้า $\delta = \sqrt{x_0^2 + \epsilon} - |x_0|$ จะได้ว่า

$$f(N(x_0, \delta)) \subset N(f(x_0), \epsilon)$$

$\therefore f$ มีความต่อเนื่องที่ทุก ๆ จุดบน E^1

สำหรับการหาค่า δ นั้น ให้สมมติ $\delta(2x_0 + \delta) \leq \epsilon$

แล้วแก้สมการหาค่า δ

จากนิยามลิมิตของฟังก์ชันและนิยามความต่อเนื่องของฟังก์ชันนั้น สำหรับฟังก์ชัน $f : E^1 \rightarrow E^1$ มีความต่อเนื่องที่ x_0 ซึ่ง $x_0 \in D_f$ ถ้า x_0 ไม่ใช่จุดลิมิต f ก็มีความต่อเนื่องที่ x_0 เช่นกัน สมมติ $f : E \rightarrow E^1$ ซึ่ง $x_0 \in E \subset E^1$

และ x_0 ไม่ใช่จุดลิมิตของ E

สำหรับ $\epsilon > 0$ เลือก $\delta > 0$ จะมี $x \in E$ ซึ่ง $x \in N(x_0, \delta)$

ดังนั้น $f(x) \in f(N(x_0, \delta))$ ถ้า $x = x_0$ จะได้ว่า $f(x) \in N(f(x_0), \epsilon)$

นั่นคือ $f(N(x_0, \delta)) \subset N(f(x_0), \epsilon)$ จะเห็นว่า f เป็นฟังก์ชันมีความต่อเนื่อง

ที่ x_0 ซึ่ง $x_0 \in D_f$ และ x_0 ไม่ใช่จุดลิมิต แต่ถ้า x_0 เป็นจุดลิมิตก็จะได้เช่นเดียวกัน ถ้าทฤษฎีต่อไป

ทฤษฎี 6.1.2 ให้ $f : E \rightarrow E^1$ ซึ่ง $x_0 \in E \subset E^1$ และ x_0 เป็นจุดลิมิตของ E จะได้ว่า และสอดคล้องไปนี้คือว่าเลนซ์กัน

- ก. f มีความต่อเนื่องที่ x_0
- ข. f มีลิมิตที่จุด x_0 และ $\lim_{x \rightarrow x_0} f(x) = f(x_0)$
- ค. ถ้าเซตเวกซ์ $\{x_n\}_{n=1}^\infty$ ลู่เข้าสู่ x_0 ซึ่ง $x_n \in E$ สำหรับ n ทุกตัว และ $x_n \neq x_0$ จะได้ว่า $\{f(x_n)\}_{n=1}^\infty$ ลู่เข้าสู่ $f(x_0)$

พิสูจน์

1. สมมติข้อ ค) เป็นเหตุพิสูจน์ข้อ ข.

ถ้า $\lim_{n \rightarrow \infty} x_n = x_0$ และ $x_n \neq x_0$ ซึ่ง $x_n \in E$ สำหรับ n ทุกตัว จะได้ว่า

$$\lim_{n \rightarrow \infty} f(x_n) = f(x_0)$$

$\therefore f$ จะมึลิมิตที่จุด x_0 และ $\lim_{x \rightarrow x_0} f(x) = f(x_0)$ (ทฤษฎี 5.12.2)

2. สมมติข้อ ข. เป็นเหตุพิสูจน์ข้อ ก.

ให้ $\lim_{x \rightarrow x_0} f(x) = f(x_0)$ ดังนั้นสำหรับเนเบอร์ฮูด $N(f(x_0), \epsilon)$

ทุกตัวของจุด $f(x_0)$ จะมีเนเบอร์ฮูด $N(x_0, \delta)$ ของจุด $x_0 \in E$ ซึ่งทำให้

$$f(N(x_0, \delta)) \subset N(f(x_0), \epsilon)$$

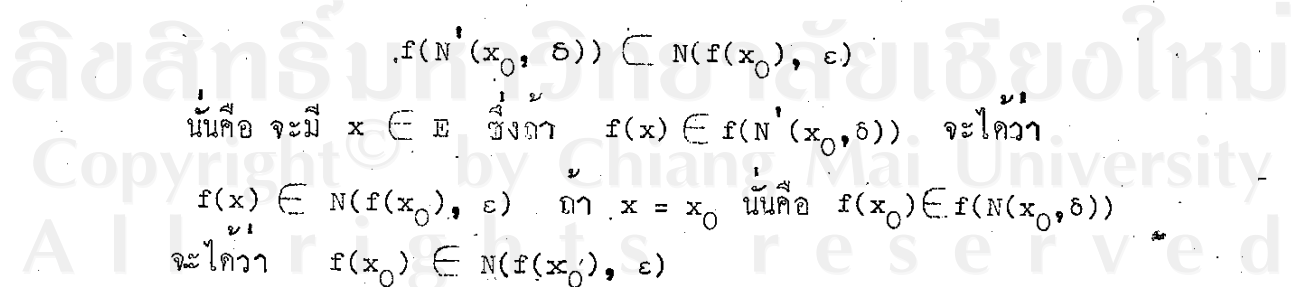
นั่นคือ จะมี $x \in E$ ซึ่งถ้า $f(x) \in N(f(x_0), \epsilon)$ จะได้ว่า

$$f(x) \in N(f(x_0), \epsilon) \text{ ถ้า } x = x_0 \text{ นั่นคือ } f(x_0) \in N(f(x_0), \epsilon)$$

จะได้ว่า $f(x_0) \in N(f(x_0), \epsilon)$

$$\therefore f(N(x_0, \delta)) \subset N(f(x_0), \epsilon)$$

ดังนั้น f มีความต่อเนื่องที่ x_0

3. สมมติข้อ ก. เป็นเหตุ จะพิสูจน์ข้อ ค.

f มีความต่อเนื่องที่ x_0 ดังนั้นสำหรับ $N(f(x_0), \epsilon)$ ของ

จุด $f(x_0)$ จะมี $N(x_0, \delta)$ ของจุด x_0 ซึ่งถ้า -

$x \in N(x_0, \delta)$ และ $x \in E$ จะได้ว่า -

$$f(x) \in N(f(x_0), \epsilon)$$

แต่ $\lim_{n \rightarrow \alpha} x_n = x_0$ ดังนั้นจะมี $J \in I^+$ ซึ่งถ้า $n \geq J$

จะได้ว่า

$$x_n \in N(x_0, \delta)$$

ดังนั้นสำหรับ $n \geq J$ ซึ่งถ้า $x_n \in N(x_0, \delta)$ และ

$x_n \in E$ จะได้ว่า

$$f(x_n) \in N(f(x_0), \epsilon)$$

นั่นคือ สำหรับ $\epsilon > 0$ จะมี $J \in I^+$ ซึ่ง $n \geq J$ ที่

ทำให้ $f(x_n) \in N(f(x_0), \epsilon)$

$$\therefore \lim_{n \rightarrow \alpha} f(x_n) = f(x_0)$$

จากทฤษฎี 6.1.2 นั้น ถ้า $x_0 \in E$ ซึ่ง x_0 ไม่เป็นจุดลิมิตนั้น จะ
ได้ว่า ข้อ ก. เป็นจริง ซึ่งได้พิสูจน์แล้ว และ ข้อ ค. ก็เป็นจริง (ให้พิสูจน์เป็นแบบ-
นี้กหัก) ดังนั้นข้อ ก. และ ข้อ ค. อธิกว่าเลนซ์กัน เมื่อ x_0 ไม่เป็นจุดลิมิต

จะเห็นว่า นิยามของความต่อเนื่องนั้น $x_0 \in E$ x_0 จะเป็นจุดลิมิต
หรือไม่เป็นจุดลิมิตก็ได้

ตัวอย่าง 6.1.5 ถ้า $f : E^1 \rightarrow E^1$ ซึ่ง $f(x) = e^x$ เป็นฟังก์ชันมีความต่อเนื่องบน E^1 และ $\{x_n\}_{n=1}^\infty$ เป็นซีควเอนซ์ที่ลู่เข้าสู่ x_0

ดังนั้นจะได้ว่า $\{e^{x_n}\}_{n=1}^\infty$ ลู่เข้าสู่ e^{x_0} (ทฤษฎี 6.1.2)

ถ้า f ไม่มีความต่อเนื่องที่ x_0 แต่ $\{x_n\}_{n=1}^\infty$ เป็นซีควเอนซ์ที่ลู่เข้าสู่ x_0 จะได้ว่า ซีควเอนซ์ $\{f(x_n)\}_{n=1}^\infty$ ลู่ออก

แบบฝึกหัดชุดที่ 6.1

1. จงตรวจสอบว่าฟังก์ชันที่กำหนดให้มีความต่อเนื่องบนโดเมนของมันหรือไม่ บอกเหตุผล และเขียนกราฟของฟังก์ชัน

1.1
$$f(x) = \begin{cases} x^2 - 3 & ; -1 \leq x < 1 \\ 2x - 4 & ; 1 \leq x < 2 \\ 4 - 3x & ; 2 \leq x \leq 3 \end{cases}$$

1.2.
$$g(x) = \begin{cases} 2 + x & ; x < 1 \\ 2 - x & ; x \geq 1 \end{cases}$$

1.3
$$h(x) = x/(x - 2)$$

1.4
$$F(x) = n \quad ; \quad n - 1 \leq x < n \quad \text{และ} \quad D_F = [0, 5)$$

1.5
$$h(x) = (x^2 + x - 6)/(x - 2) \quad ; \quad D_f = E^1 \quad \text{และ}$$

$$f(2) \text{ มีความหมายหรือไม่}$$

2. จงพิสูจน์ว่า $f(x) = c$ และ $g(x) = x$ มีความต่อเนื่องบน E^1

3. จงพิสูจน์ว่า $g(x) = \frac{1}{x}$; $x \neq 0$ มีความต่อเนื่องที่ $x > 0$

4. จงพิสูจน์ว่า $f(x) = |x|$ มีความต่อเนื่องบน E^1

5. ถ้า $f : E^1 \rightarrow E^1$ ซึ่ง

$$f(x) = \begin{cases} x - 2 & x < 2 \\ 2 & x = 2 \\ x + 2 & x > 2 \end{cases}$$

จงเขียนกราฟและตรวจสอบว่าเป็นฟังก์ชันต่อเนื่องชนิดใด

6. ให้ $f : E \rightarrow E^1$ ซึ่ง $x_0 \in E \subset E^1$ f มีความต่อเนื่องที่ x_0

ก็ต่อเมื่อ ถ้าซีควเอนซ์ $(x_n)_{n=1}^\infty$ ใดๆ เข้าสู่อัน x_0 ซึ่ง $x_n \in E$ สำหรับ

n ทุกตัว จะได้ว่า $(f(x_n))_{n=1}^\infty$ ใดๆ เข้าสู่อัน $f(x_0)$

6.2 คุณสมบัติของฟังก์ชันต่อเนื่อง (Some properties of continuous function)

ทฤษฎี 6.2.1 ให้ $f : E \rightarrow E^1$ และ $g : E \rightarrow E^1$ f, g เป็นฟังก์ชันที่มีความต่อเนื่องที่ $x_0 \in E \subset E^1$ จะได้ว่า $f + g$, $f - g$ และ fg มีความต่อเนื่องที่ x_0 และถ้า $g(x_0) \neq 0$ จะได้ว่า f/g มีความต่อเนื่องที่ x_0

พิสูจน์ $\because f, g$ เป็นฟังก์ชันที่มีความต่อเนื่องที่ x_0
 $\therefore \lim_{x \rightarrow x_0} f(x) = f(x_0)$ และ $\lim_{x \rightarrow x_0} g(x) = g(x_0)$

จากทฤษฎี 5.13.8 จะได้ว่า

$$\lim_{x \rightarrow x_0} [f + g](x) = f(x_0) + g(x_0)$$

$$\lim_{x \rightarrow x_0} [f - g](x) = f(x_0) - g(x_0)$$

$$\lim_{x \rightarrow x_0} [f \cdot g](x) = f(x_0) \cdot g(x_0)$$

$$\lim_{x \rightarrow x_0} [f/g](x) = f(x_0)/g(x_0)$$

และจากนิยาม 5.13.1 และ 5.13.2 จะได้ว่า

$$[f + g](x_0) = f(x_0) + g(x_0) ,$$

$$[f - g](x_0) = f(x_0) - g(x_0) ,$$

$$[fg](x_0) = f(x_0) \cdot g(x_0) ,$$

$$[f/g](x_0) = f(x_0)/g(x_0) ; g(x_0) \neq 0$$

ดังนั้น $f + g$, $f - g$, fg และ f/g ที่ $g(x_0) \neq 0$ มีความ -

ต่อเนื่องที่ x_0

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright © by Chiang Mai University

All rights reserved

ทฤษฎี 6.2.2 ให้ $f : E \rightarrow E^1$ และ $g : f(E) \rightarrow E^1$ f มีความ
 ต่อเนื่องที่ $x_0 \in E \subset E^1$ และ g มีความต่อเนื่องที่
 $f(x_0) \in f(E) \subset E^1$ จะได้ว่า $g \circ f$ มีความต่อเนื่องที่
 x_0

พิสูจน์ \therefore ฟังก์ชัน g มีความต่อเนื่องที่ $f(x_0)$

ดังนั้นสำหรับเนเบอร์ฮูด $N(g(f(x_0)), \epsilon)$ ทุกตัวของจุด $g(f(x_0))$
 จะมีเนเบอร์ฮูด $N(f(x_0), \delta_1)$ ของ $f(x_0)$
 ซึ่ง $g(N(f(x_0), \delta_1)) \subset N(g \circ f(x_0), \epsilon)$ ---(1)

\therefore ฟังก์ชัน f มีความต่อเนื่องที่ x_0

ดังนั้น สำหรับเนเบอร์ฮูด $N(f(x_0), \delta_1)$ ทุกตัวของจุด $f(x_0)$
 จะมีเนเบอร์ฮูด $N(x_0, \delta)$ ซึ่ง
 $f(N(x_0, \delta)) \subset N(f(x_0), \delta_1)$ ----(2)

จาก (1) และ (2) $\therefore g \circ f(N(x_0, \delta)) \subset N(g \circ f(x_0), \epsilon)$
 ดังนั้น $g \circ f$ มีความต่อเนื่องที่ x_0

ต่อไปจะกล่าวถึงความต่อเนื่องของฟังก์ชัน ซึ่งสัมพันธ์กับเซตเปิด และเซต
 ปิดใน E^1 สำหรับเซตเปิดนั้น ถ้า G เป็นเซตเปิด จุดทุกจุดของ G จะเป็นจุด
 ภายในของเซต G ถ้า x เป็นจุดใดๆ ใน G จะได้ว่า G เป็นเซตเปิด
 ถ้ามีเนเบอร์ฮูด $N(x, \delta)$ บรรจุอยู่ใน G (จากนิยามจุดภายใน) นั่นคือ

$$N(x, \delta) \subset G$$

เลมมา 6.2.3

$f : A \rightarrow B$ ซึ่ง A, B คือ E^1 f มีความต่อเนื่องที่จุด x_0
 ก็ต่อเมื่ออินเวอร์สอิมเมจภายใต้ f (under f) ของเนเบอร์ฮูด
 ใด ๆ $N(f(x_0), \epsilon)$ ของจุด $f(x_0)$ จะมีเนเบอร์ฮูด
 $N(x_0, \delta)$ ของจุด x_0 บรรจุอยู่
 (นั่นคือ $f^{-1}(N(f(x_0), \epsilon)) \supset N(x_0, \delta)$)

พิสูจน์

f มีความต่อเนื่องที่ x_0 ก็ต่อเมื่อ $\lim_{x \rightarrow x_0} f(x) = f(x_0)$
 ดังนั้น $\lim_{x \rightarrow x_0} f(x) = f(x_0)$ ก็ต่อเมื่อ สำหรับเนเบอร์ฮูด -
 $N(f(x_0), \epsilon)$ ทุกตัวของจุด $f(x_0)$ จะมีเนเบอร์ฮูด -
 $N(x_0, \delta)$ ของจุด x_0 ซึ่ง $f(N(x_0, \delta)) \subset N(f(x_0), \epsilon)$

1. จาก $f(N(x_0, \delta)) \subset N(f(x_0), \epsilon)$

ให้ $x \in N(x_0, \delta)$

จะได้ว่า $f(x) \in f(N(x_0, \delta))$ (ทฤษฎี 4.3.2 ก.)

$\therefore f(x) = y$ สำหรับ $y \in f(N(x_0, \delta))$ บางตัว

นั่นคือ $x \in f^{-1}(N(f(x_0), \epsilon))$ (นิยาม 4.3.4)

$\therefore N(x_0, \delta) \subset f^{-1}(N(f(x_0), \epsilon))$

2. ให้ $N(x_0, \delta) \subset f^{-1}(N(f(x_0), \epsilon))$

ถ้า $f(x) \in f(N(x_0, \delta))$ สำหรับ $x \in N(x_0, \delta)$
 บางตัว

$\therefore x \in f^{-1}(N(f(x_0), \epsilon))$

ดังนั้น $f(x) = y$ สำหรับ $y \in N(f(x_0), \epsilon)$ บางตัว
(นิยาม 4.3.4)

$\therefore f(x) \in N(f(x_0), \epsilon)$ สำหรับ $N(f(x_0), \epsilon)$ ทุกตัว

นั่นคือ $f(N(x_0, \delta)) \subset N(f(x_0), \epsilon)$

จาก (1) และ (2) ดังนั้น f มีความต่อเนื่องที่จุด x_0 ก็ต่อเมื่อ

$$f^{-1}(N(f(x_0), \epsilon)) \supset N(x_0, \delta)$$

ทฤษฎี 6.2.4

ให้ $f : A \rightarrow B$ ซึ่ง A, B คือ E^1 f จะเป็นฟังก์ชันต่อเนื่องบน A ก็ต่อเมื่อ $f^{-1}(D)$ เป็นเซตเปิดใน A สำหรับเซตเปิด D ทุกตัวใน B

พิสูจน์

1) ให้ f เป็นฟังก์ชันต่อเนื่องบน A และ D เป็นเซตเปิดใน B จะแสดงได้ว่า $f^{-1}(D)$ เป็นเซตเปิดใน A

$$\text{ให้ } a \in f^{-1}(D)$$

จะได้ว่า $y = f(a) \in D$ สำหรับ $y \in D$ บางตัว

$\therefore D$ เป็นเซตเปิดใน B ดังนั้นจะมีเนเบอร์ฮูด $N(f(a), \epsilon) \cap D$

$\therefore f$ เป็นฟังก์ชันต่อเนื่องบน A ดังนั้นสำหรับเนเบอร์ฮูด $N(f(a), \epsilon)$ ทุกตัวของจุด $f(x_0)$ จะมีเนเบอร์ฮูด $N(a, \delta)$ ของจุด a ที่ทำให้

$$f(N(a, \delta)) \subset N(f(a), \epsilon) \cap D$$

$$\therefore N(a, \delta) \subset f^{-1}(D) \quad (\text{เลมมา 6.2.3})$$

นั่นคือ $f^{-1}(D)$ เป็นเซตเปิด

2. ให้ $f^{-1}(D)$ เป็นเซตเปิดใน A จะแสดงว่า f เป็นฟังก์ชันต่อเนื่องบน A โดยที่ D เป็นเซตเปิดใน B

ให้ $N(f(a), \epsilon)$ เป็นเนเบอร์ฮูดของจุด $f(a)$ ใน B

แต่ $N(f(a), \epsilon)$ ในเซต B เป็นเซตเปิดในเซต B

และ $f^{-1}(N(f(a), \epsilon))$ เป็นเซตเปิดใน A (จากโจทย์)

ให้ a เป็นจุดใด ๆ ซึ่ง $a \in A$ และ $a \in f^{-1}(N(f(a), \epsilon))$

ดังนั้นจะมีเนเบอร์ฮูด $N(a, \delta) \subset f^{-1}(N(f(a), \epsilon))$

($\because f^{-1}(N(f(a), \epsilon))$ เป็นเซตเปิด)

$\therefore f(N(a, \delta)) \subset N(f(a), \epsilon)$

ดังนั้น f มีความต่อเนื่องบน A

ทฤษฎี 6.2.5 ให้ $f : A \rightarrow B$ ซึ่ง A, B คือ E^1 f จะเป็นฟังก์ชันต่อเนื่องบน A ก็ต่อเมื่อ $f^{-1}(C)$ เป็นเซตเปิดใน A สำหรับเซตเปิด C ทุกตัวใน B

พิสูจน์ 1) ให้ f เป็นฟังก์ชันต่อเนื่องบน A และ C เป็นเซตเปิดใน B จะแสดงว่า $f^{-1}(C)$ เป็นเซตเปิดใน A

ให้ $D = B - C$ จะได้ว่า D เป็นเซตเปิด (ทฤษฎี 5.3.2)

$\therefore f^{-1}(D) = f^{-1}(B - C) = f^{-1}(B) - f^{-1}(C)$ (ทฤษฎี 4.3.5 ง)

$$f^{-1}(D) = A - f^{-1}(C)$$

แต่ $f^{-1}(D)$ เป็นเซตเปิด (ทฤษฎี 6.2.4)

$\therefore f^{-1}(C)$ เป็นเซตเปิด (ทฤษฎี 5.3.2)

2) ให้ $f^{-1}(C)$ เป็นเซตเปิดใน A จะแสดงว่า f เป็นฟังก์ชันต่อเนื่องบน A โดยที่ C เป็นเซตเปิดใน B

ให้ $D = B - C$ จะได้ว่า D เป็นเซตเปิดใน B (ทฤษฎี 5.3.2)

$$\begin{aligned} \therefore f^{-1}(D) &= f^{-1}(B-C) = f^{-1}(B) - f^{-1}(C) \quad (\text{ทฤษฎี 4.3.5 ง}) \\ &= A - f^{-1}(C) \end{aligned}$$

แต่ $f^{-1}(C)$ เป็นเซตปิดใน A (โจทย)

$$\therefore f^{-1}(D) \text{ เป็นเซตเปิดใน } A \quad (\text{ทฤษฎี 5.3.2})$$

จะได้ว่า สำหรับ D เป็นเซตเปิดใน B และ $f^{-1}(D)$ เป็นเซตเปิดใน A

$$\therefore f \text{ มีความต่อเนื่องบน } A \quad (\text{ทฤษฎี 6.2.4})$$

ตัวอย่าง 6.2.1 พิจารณา $f : E^1 \rightarrow E^1$ ซึ่ง $f(x) = \begin{cases} x-1 & x \leq 3 \\ \frac{(x+5)}{2} & x > 3 \end{cases}$

ให้ $D = (1, 3)$ เป็นเซตเปิด

$$\text{ถ้า } f(x) = 1 \quad \text{จะได้ } 1 = x - 1 ; x \leq 3$$

$$\therefore x = 2$$

$$\text{ถ้า } f(x) = 2 \quad \text{จะได้ } 2 = x - 1 ; x \leq 3$$

$$\therefore x = 3$$

$$f(x) = \frac{5}{2} \quad \text{จะได้ } \frac{5}{2} = \frac{x-1}{2} ; x > 3$$

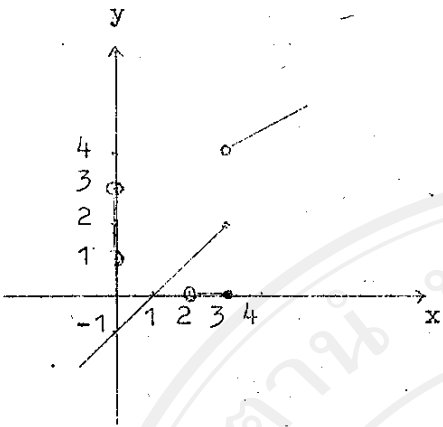
$$\therefore x = \frac{7}{2} \quad \text{ไม่มีความหมาย}$$

$$\text{หรือ } \text{จะได้ } \frac{5}{2} = \frac{x+5}{2} ; x > 3$$

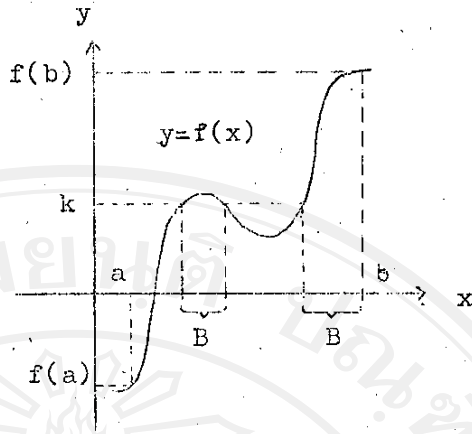
$$x = 0 \quad \text{ไม่มีความหมาย}$$

$$\therefore f^{-1}(D) = (2, 3] \quad \text{ไม่ใช่เซตเปิด}$$

ดังนั้น f ไม่มีความต่อเนื่อง (ดูรูปที่ 6.2.1)

รูปที่ 6.2.1

รูปที่ 6.2.2

ทฤษฎี 6.2.6 ให้ $f : E \rightarrow E^1$ เป็นฟังก์ชันต่อเนื่อง ซึ่ง $E \subset E^1$ และ E เป็นคอมแพคต์ (เป็นเซตปิดและบาวด์) จะได้ว่า $f(E)$ เป็นคอมแพคต์

พิสูจน์ ให้ $\{D_i\}_{i \in I}$ เป็นโคเวอร์เปิด (open covering) ของ $f(E)$ และ f เป็นฟังก์ชันต่อเนื่อง ดังนั้นสำหรับ D_i แต่ละตัว $f^{-1}(D_i)$ เป็นเซตเปิดใน E (ทฤษฎี 6.2.4)

$\therefore \{f^{-1}(D_i)\}_{i \in I}$ จะเป็นโคเวอร์เปิดของ E และ E เป็นคอมแพคต์

ดังนั้นจะมีโคเวอร์ย่อยเปิด (open subcovering) จำนวนจำกัด ซึ่งโคเวอร์ E ได้แก่ $f^{-1}(D_{i_1}), f^{-1}(D_{i_2}), f^{-1}(D_{i_3}), \dots, f^{-1}(D_{i_n})$

$\therefore D_{i_1}, D_{i_2}, D_{i_3}, \dots, D_{i_n}$ เป็นโคเวอร์ย่อยเปิดจำนวนจำกัด ซึ่งโคเวอร์ $f(E)$ (ทฤษฎี 6.2.4)

$\therefore f(E)$ เป็นคอมแพคต์

ทฤษฎี 6.2.7 (The Intermediate Value Theorem)

ให้ $f : [a, b] \rightarrow E^1$ เป็นฟังก์ชันต่อเนื่อง และ $[a, b]$ เป็นช่วงปิดใน E^1 ถ้า k เป็นจำนวนที่อยู่ระหว่าง $f(a)$ และ $f(b)$ จะได้

ว่า จะมี $p \in [a, b]$ ซึ่ง $f(p) = k$ (ดูรูปที่ 6.2.2)

พิสูจน์

1) สมมติว่า $f(a) < k < f(b)$

ให้ $A = \{x/x \in [a, b] \text{ และ } f(x) \leq k\}$ และ

$B = \{x/x \in [a, b] \text{ และ } f(x) \geq k\}$

$\therefore a \in A$ และ $b \in B$

ให้ $p = \sup A$ ($\because A \subset [a, b]$ แต่ $b \notin A$)

(ต้องการจะพิสูจน์ว่า $f(p) = k$)

สมมติ $f(p) < k$ และให้ $\epsilon = (k - f(p))/2 > 0$

แต่ f เป็นฟังก์ชันต่อเนื่อง ฉะนั้นสำหรับเนเบอร์ฮูด $N(f(p), \epsilon)$

ของ $f(p)$ จะมีเนเบอร์ฮูด $N(p, \delta)$ ของจุด p ซึ่งถ้า

$x \in N(p, \delta)$ แล้วจะได้ว่า $f(x) \in N(f(p), \epsilon)$ สำหรับ

$x \in [a, b]$

$\therefore f(x) < f(p) + \epsilon < k$ ($\because \epsilon = (k - f(p))/2$)

$\therefore f(p) < k$ และ $p \notin B$ จะได้ว่า $p < b$

\therefore จะมี $x \in [a, b]$ ซึ่ง $p < x < p + \delta$ ที่ทำให้

$f(x) < k$

ซึ่งขัดแย้งกับ $p = \sup A$ ดังนั้น $f(p) \neq k$

จะได้ว่า $f(p) \geq k$

$\therefore f(p) = k$ ($\because p \notin B$)

2) สมมติ $f(a) > k > f(b)$ (ให้พิสูจน์เป็นแบบฝึกหัด)

แบบฝึกหัดชุด 6.2

1. ให้ $f: E^1 \rightarrow E^1$ ซึ่ง f เป็นฟังก์ชันที่มีความต่อเนื่องที่ x_0 จงพิสูจน์ว่า $|f|$ มีความต่อเนื่องที่ x_0
2. ให้ $p: E^1 \rightarrow E^1$ เป็นฟังก์ชันโพลิโนเมียล (polynomial function) ซึ่ง $p(x) = c_0 + c_1x + c_2x^2 + \dots + c_nx^n$ จงพิสูจน์ว่า p มีความต่อเนื่องบน E^1
3. ให้ $h: E^1 \rightarrow E^1$ เป็นฟังก์ชันทิกยะ (rational function) ซึ่ง
$$h(x) = \frac{a_0 + a_1x + a_2x^2 + \dots + a_mx^m}{b_0 + b_1x + b_2x^2 + \dots + b_nx^n}$$
 จงพิสูจน์ว่า h มีความต่อเนื่องบน E^1 ยกเว้นค่า x ซึ่งทำให้ $b_0 + b_1x + b_2x^2 + \dots + b_nx^n = 0$
(ขอแนะนำ ใช้อขอ 2 และ ทฤษฎี 6.2.1 ช่วยในการพิสูจน์)
4. (Theorem of Bolzano) ถ้า $f: [a, b] \rightarrow E^1$ f มีความต่อเนื่องบน $[a, b]$ และ $f(a) < 0 < f(b)$ จะมีจำนวนจริง c ใน $[a, b]$ ซึ่ง $f(c) = 0$ (พร้อมทั้งเขียนกราฟ)
5. ถ้า $f: E \rightarrow E^1$ f มีความต่อเนื่องบน E ซึ่ง $E \subseteq E^1$ และ E เป็นคอมแพคต์ จะได้ว่าจะมีจุดคงที่ (fixed points) สองจุด $u, v \in E$ ซึ่งสำหรับจุด $p \in E$ ทุกจุด จะได้ว่า $f(u) \leq f(p) \leq f(v)$ (ซึ่ง f จะให้ค่าต่ำสุด (minimum value) ที่ u และให้ค่าสูงสุด (maximum value) ที่ v)
6. ให้ $f: [a, b] \rightarrow E^1$ เป็นฟังก์ชันต่อเนื่องชนิดหนึ่งต่อหนึ่ง จะได้ว่า f เป็นโมโนโทน
7. จงพิสูจน์ทฤษฎี 6.2.7 ในกรณี $f(a) > k > f(b)$
8. จงพิสูจน์ฟังก์ชัน $f(x) = c$ เป็นฟังก์ชันต่อเนื่อง เมื่อ c เป็นค่าคงที่
9. จงพิสูจน์ฟังก์ชัน $f(x) = x$ เป็นฟังก์ชันต่อเนื่อง

6.3 ฟังก์ชันต่อเนื่องอย่างสม่ำเสมอ (Uniform Continuity)

จาก $f : E \rightarrow E^1$ โดยที่ f เป็นฟังก์ชันต่อเนื่องที่ $x_0 \in E$ ก็ต่อเมื่อ สำหรับ $\epsilon > 0$ ทุกตัวจะมี $\delta > 0$ ที่ทำให้ $f(N(x_0, \delta)) \subset N(f(x_0), \epsilon)$ โดยที่ δ ขึ้นอยู่กับค่า ϵ และ x_0 หรือค่า δ ขึ้นอยู่กับค่า ϵ เท่านั้น พิจารณาฟังก์ชันต่อเนื่องต่อไปนี้

ถ้า $f : E^1 \rightarrow E^1$ ซึ่ง $f(x) = 2x$ สำหรับ $\epsilon > 0$ ทุกตัว ถ้า $\delta = \epsilon/2$ จะได้ว่า $f(N(x_0, \delta)) \subset N(f(x_0), \epsilon)$ ซึ่งค่า δ ขึ้นอยู่กับ ϵ เท่านั้น f เป็นฟังก์ชันต่อเนื่องที่ทุกจุดใน D_f

ถ้า $f : E^1 \rightarrow E^1$ ซึ่ง $f(x) = x^2$ สำหรับ $\epsilon > 0$ ทุกตัว ถ้าให้ $\delta = \sqrt{x_0^2 + \epsilon} - |x_0|$ จะได้ว่า $f(N(x_0, \delta)) \subset N(f(x_0), \epsilon)$ ซึ่งค่า δ ขึ้นอยู่กับ ϵ และ x_0 f เป็นฟังก์ชันต่อเนื่องที่ทุกจุดใน D_f

ถ้า $f : E \rightarrow E^1$ ซึ่ง $f(x) = 1/x$, $x > 0$ และ $x \in E \subset E^1$ สำหรับ $\epsilon > 0$ ทุกตัว ถ้า $\delta = \frac{\epsilon x_0^2}{1 + \epsilon x_0}$ จะได้ว่า $f(N(x_0, \delta)) \subset N(f(x_0), \epsilon)$ ซึ่งค่า δ ขึ้นอยู่กับ ϵ และ x_0 f เป็นฟังก์ชันต่อเนื่องที่จุด $x_0 > 0$

ต่อไปจะกล่าวถึงนิยามของความต่อเนื่องอย่างสม่ำเสมอ

นิยาม 6.3.1 ให้ $f : E^1 \rightarrow E^1$ จะเรียก f ว่ามีความต่อเนื่องอย่างสม่ำเสมอบน $E \subset E^1$ ถ้าสำหรับ $\epsilon > 0$ ทุกตัวจะมี $\delta > 0$ ซึ่งค่า δ ขึ้นอยู่กับค่า ϵ เท่านั้น ดังนั้นถ้า $d(x, x_0) < \delta$ จะได้ว่า $d(f(x), f(x_0)) < \epsilon$ สำหรับ $x, x_0 \in E$ ทุกตัว

ถ้า f มีความต่อเนื่องอย่างสม่ำเสมอบน E^1 เรียก f ว่ามีความต่อเนื่องอย่างสม่ำเสมอ

จากนิยาม 6.3.1 เราอาจเขียนในรูปเนเบอร์ฮูดได้ว่า $f : E^1 \rightarrow E^1$ มีความต่อเนื่องอย่างสม่ำเสมอบน $E \subset E^1$ ถ้าสำหรับ $\epsilon > 0$ ทุกตัวจะมี $\delta > 0$ ซึ่งค่า δ ขึ้นอยู่กับค่า ϵ เท่านั้น และจะได้ว่า $f(N(x_0, \delta)) \subset N(f(x_0), \epsilon)$ สำหรับ $x_0 \in E$ ทุกตัว

เราจะเห็นว่านิยามของฟังก์ชันต่อเนื่องกับฟังก์ชันต่อเนื่องอย่างสม่ำเสมอแตกต่างกัน ประการแรก ฟังก์ชันต่อเนื่องอย่างสม่ำเสมอเป็นคุณสมบัติของฟังก์ชันบนเซตแก่ฟังก์ชันต่อเนื่อง เรากล่าวที่จุดใด แต่เราจะไม่กล่าวว่าฟังก์ชันมีความต่อเนื่องอย่างสม่ำเสมอที่จุด ประการที่สอง สำหรับฟังก์ชันต่อเนื่องอย่างสม่ำเสมอ ค่า δ ขึ้นอยู่กับค่า ϵ เท่านั้น แต่ฟังก์ชันต่อเนื่องนั้นค่า δ อาจขึ้นอยู่กับค่า ϵ และ x_0

ฟังก์ชันต่อเนื่องอย่างสม่ำเสมอทุกฟังก์ชันจะเป็นฟังก์ชันต่อเนื่อง แต่ฟังก์ชันต่อเนื่องอาจไม่เป็นฟังก์ชันต่อเนื่องอย่างสม่ำเสมอ เช่น

ตัวอย่าง 6.3.1 พิจารณา $f : E \rightarrow E^1$ ซึ่ง $f(x) = x^2$ และ $(-1, \alpha) = E \subset E^1$ ให้ $\epsilon = 2$

ถ้า $d(x, x_0) < 1/2$ จะได้ว่า $d(f(x), f(x_0)) < 2$ เป็นจริง เมื่อ $x_0 = 1$

[สำหรับ $d(f(x), f(x_0)) = |f(x) - f(x_0)| = |x^2 - x_0^2| = |x^2 - 1|$

ถ้า $d(x, x_0) < 1/2$ จะได้ว่า $d(x, 1) = |x - 1| < 1/2$

นั่นคือ $1/2 < x < 3/2$ ดังนั้น $-3/4 < f(x) - f(x_0) < 5/4$

นั่นคือ $|f(x) - f(x_0)| = d(f(x), f(x_0)) < 2$

ถ้า $x_0 = 10$ จะได้ว่า $d(f(x), f(x_0)) = |x^2 - x_0^2| = |x^2 - 10^2|$

แต่ถ้า $x = 10\frac{1}{4}$ จะได้ว่า $d(x, x_0) = |x - x_0| = |10\frac{1}{4} - 10| < 1/2$

แต่ $d(f(x), f(x_0)) = (10\frac{1}{4})^2 - 10^2 = \frac{1}{6}$

∴ $d(f(x), f(x_0)) > 2$

จะเห็นว่า $\delta = 1/2$ ใ้กับ $x_0 = 1$ แต่ใ้ไม่ได้กับ $x_0 = 10$
ดังนั้น f ไม่มีความต่อเนื่องอย่างสม่ำเสมอบน $(-1, \alpha)$ แต่มีความ
ต่อเนื่องบน $(-1, \alpha)$

ตัวอย่าง 6.3.2 พิจารณา $f : E \rightarrow E^1$ ซึ่ง $f(x) = x^2$ และ $[0, 8] = E \subset E^1$

ใ้ $\epsilon > 0$ จะใ้ว่า ถ้า $d(x, x_0) < \delta$

$$\begin{aligned} \text{ดังนั้น } d(f(x), f(x_0)) &= |x^2 - x_0^2| \\ &= |x - x_0| |x + x_0| \\ &< \delta \cdot 16. \end{aligned}$$

$$\text{เลือก } \delta = \epsilon/16, \quad d(f(x), f(x_0)) < \frac{\epsilon}{16} \cdot 16 = \epsilon$$

$\therefore f$ มีความต่อเนื่องอย่างสม่ำเสมอบนช่วง $[0, 8]$

จะเห็นว่าจากฟังก์ชันที่มีความต่อเนื่องฟังก์ชันเดียวกัน เมื่อกำหนดช่วงต่างกัน
บางช่วงมีความต่อเนื่องอย่างสม่ำเสมอ บางช่วงไม่มีความต่อเนื่องอย่างสม่ำเสมอ ฉะนั้น
การกำหนดช่วงจะเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง ดังทฤษฎีต่อไปนี้

ทฤษฎี 6.3.2 ใ้ $f : E \rightarrow E^1$ และ f เป็นฟังก์ชันต่อเนื่องบน E ซึ่งเป็น
คอมแพคต์ (เซ็ที่ปิดและบาวด์) จะใ้ว่า f เป็นฟังก์ชันที่มีความต่อ
เนื่องอย่างสม่ำเสมอ

พิสูจน์ $\therefore f$ มีความต่อเนื่องบน E จะใ้ว่า f มีความต่อเนื่องที่ $x \in E$

ทุกตัว ดังนั้นเลือก $\epsilon > 0$ สำหรับ $x \in E$ ทุกตัว จะมี $\delta_x > 0$
(ค่า δ ขึ้นกับ x) ซึ่ง ถ้า $d(x, y) < \delta_x$ และ $y \in E$ จะใ้
ว่า $d(f(x), f(y)) < \epsilon/2$ 1)

พิจารณาคลุ่มของเนเบอร์ฮูด $(N(x, \frac{\delta_x}{2}))_{x \in E}$ ซึ่งเป็น

โคเวอร์เปิดของ E

แต่ E เป็นคอมแพคต์ ดังนั้นจะมีโคเวอรัจจำนวนจำกัดของ E ซึ่ง $x_1, x_2, x_3, \dots, x_n \in E$ จะได้ว่า

$$E \subset \bigcup_{i=1}^n N(x_i, \frac{\delta_{x_i}}{2}) \dots\dots\dots 2)$$

ให้ $\delta = \min \{ \frac{\delta_{x_i}}{2} / i = 1, 2, \dots, n \}$

ดังนั้นให้ $x, y \in E$ และ $d(x, y) < \delta$ จะมี $i \in \{1, 2, 3, \dots, n\}$

ซึ่ง $x \in N(x_i, \frac{\delta_{x_i}}{2})$ จาก 2)

$$d(x, y) < \delta \leq \frac{\delta_{x_i}}{2} = \frac{\delta_{x_i}}{2}$$

แต่ $d(y, x_i) \leq d(y, x) + d(x, x_i)$ (อสมการสามเหลี่ยม)

$$\therefore d(y, x_i) < \frac{\delta_{x_i}}{2} + \frac{\delta_{x_i}}{2} = \delta_{x_i}$$

ดังนั้น

$$\begin{aligned} d(f(x), f(y)) &\leq d(f(x), f(x_i)) + d(f(x_i), f(y)) \\ &< \epsilon/2 + \epsilon/2 = \epsilon \quad \text{เมื่อ } d(x, y) < \delta \end{aligned}$$

$\therefore f$ มีความต่อเนื่องอย่างสม่ำเสมอ

ตัวอย่าง 6.3.3

$f : [0, 1] \rightarrow E^1$ ซึ่ง $f(x) = x^3$

มีความต่อเนื่องอย่างสม่ำเสมอบน $[0, 1]$ เนื่องจาก f มีความต่อเนื่องบนช่วงปิด $[0, 1]$

แบบฝึกหัด ชุด 6.3

1. ฟังก์ชันต่อไปนี้มีความต่อเนื่องอย่างสม่ำเสมอหรือไม่ เพราะเหตุใด

1.1 $f : [1, 8] \rightarrow E^1$ ซึ่ง $f(x) = 1/x$

1.2 $g : [1/2, \alpha) \rightarrow E^1$ ซึ่ง $g(x) = 1/x$

1.3 $h : [0, \alpha) \rightarrow E^1$ ซึ่ง $h(x) = 1/x$

1.4 $F : [-1, 20) \rightarrow E^1$ ซึ่ง $F(x) = x^2$

1.5 $G : [0, \alpha) \rightarrow E^1$ ซึ่ง $G(x) = x^3$

2. ให้ $f : E^1 \rightarrow E^1$ ซึ่ง $f(x) = ax + b$ สำหรับ $x \in E^1$ ทุกตัว และ $a, b \in E^1$ จะได้ว่า f มีความต่อเนื่องอย่างสม่ำเสมอ
3. ให้ $f : E^1 \rightarrow E^1$ ซึ่ง $f(x) = c$ สำหรับ $x \in E^1$ ทุกตัว และ $c \in E^1$ จะได้ว่า f มีความต่อเนื่องอย่างสม่ำเสมอ

6.4 อนุพันธ์ (The Derivative)

พิจารณาฟังก์ชัน $f(x) = x^3$ เลือกจุดคงที่ x_0 และเลือกจุดอื่น ๆ ใดแก่ x จะได้คู่ลำดับ $\langle x, f(x) \rangle$ และ $\langle x_0, f(x_0) \rangle$ ลากเส้น - $L(x)$ เชื่อมระหว่างจุดทั้งสอง ความชัน (slope) ของเส้นตรงใดแก่

$$\frac{f(x) - f(x_0)}{x - x_0}$$

$$\begin{aligned} \text{จาก } \frac{f(x) - f(x_0)}{x - x_0} &= \left(\frac{1}{x - x_0} \right) [(x - x_0)^3 + 3x_0(x - x_0)^2 + 3x_0^2(x - x_0)] \\ &= (x - x_0)^2 + 3x_0(x - x_0) + 3x_0^2 \end{aligned}$$

ความชันของเส้นตรง $L(x)$ มีลิมิตที่ x_0 และค่าลิมิตของความชันของเส้นตรงใดแก่ $3x_0^2$ เขียนได้ว่า $\lim_{x \rightarrow x_0} \frac{f(x) - f(x_0)}{x - x_0}$

ซึ่งเรียกว่าเป็นความชันของฟังก์ชัน f ที่จุด x_0

พิจารณาวัตถุเคลื่อนที่ในแนวเส้นตรง เลือกจุด ๆ หนึ่งบนเส้นตรงนี้เป็น o และเลือกทิศทางที่ระยะจาก o เป็นบวก ระยะจาก o ในทิศทางตรงข้ามให้เป็นลบ

ให้ $s(t)$ แทนระยะของวัตถุจากจุด o เมื่อเวลา t ให้ t_0 เป็นเวลาคงที่ซึ่ง $t_0 \neq t$ อัตราส่วน $\frac{s(t) - s(t_0)}{t - t_0}$ เป็นความเร็วเฉลี่ย $A(t)$ ของ

วัตถุในช่วงเวลา $[t, t_0]$ หรือ $[t_0, t]$ ถ้า A มีลิมิตที่ t_0 เรียกค่าลิมิตของความเร็วเฉลี่ยว่าความเร็ว (velocity) เมื่อเวลา $t = t_0$

จากทั้งสองกรณีเพื่อที่จะให้เข้าใจเรื่องอนุพันธ์ (derivative) ยิ่งขึ้น
จึงจะให้นิยาม ดังนี้

นิยาม 6.4.1 ให้ $f : E \rightarrow E^1$ ซึ่ง $x_0 \in E \subset E^1$ และ x_0 เป็นจุดลิมิตของ
 E สำหรับ $x \in E$ ทุกจุดซึ่ง $x \neq x_0$ ให้ความหมายฟังก์ชัน
 T ดังนี้

$$T(x) = \frac{f(x) - f(x_0)}{x - x_0}$$

ฟังก์ชัน f จะเรียกว่า คีฟเฟอเรนซิเบิล (differentiable
at x_0) ที่ x_0 (หรือมีอนุพันธ์ (has a derivative at x_0)
ที่ x_0) ก็ต่อเมื่อ T มีลิมิตที่ x_0 เขียนแทนด้วย -

$$\lim_{x \rightarrow x_0} T(x) = f'(x_0)$$

จำนวน $f'(x_0)$ เรียกว่าอนุพันธ์ของ f ที่ x_0 ถ้า f
คีฟเฟอเรนซิเบิลที่ $x \in E$ ทุกจุด เรียก f ว่า คีฟเฟอเรนซิเบิล
บน E

จากนิยามข้างต้น เราได้ว่า $f'(x_0) = \lim_{x \rightarrow x_0} \frac{f(x) - f(x_0)}{x - x_0}$ หรืออาจ

เขียนว่า $f'(x_0) = \lim_{h \rightarrow 0} \frac{f(x_0 + h) - f(x_0)}{h}$ เมื่อ $x = x_0 + h$ และ h

เข้าใกล้ศูนย์ ถ้า x เข้าใกล้ x_0 นอกจากนั้นถ้าเปรียบเทียบกับลิมิตของฟังก์ชันที่เรียน
มาแล้ว กล่าวได้ว่า ฟังก์ชัน f มีอนุพันธ์ที่จุด x_0 เป็นจำนวน $f'(x_0)$ หรือ L

ถ้า สำหรับ $\epsilon > 0$ ทุกตัวจะมี $\delta > 0$ ซึ่ง $0 < |x - x_0| < \delta$ และ $x \in E$
แล้วจะได้ว่า $\left| \frac{f(x) - f(x_0)}{x - x_0} - f'(x_0) \right| < \epsilon$ หรือเขียนในรูปเนเบอร์ฮูดได้ว่า

สำหรับเนเบอร์ฮูด $N(f(x_0), \epsilon)$ ทุกตัวของ $f(x_0)$ จะมีเนเบอร์ฮูด $N(x_0, \delta)$
ของจุด x_0 ซึ่งทำให้ $f(N(x_0, \delta)) \subset N(f(x_0), \epsilon)$

ตัวอย่าง 6.4.1 จงหา $f'(x)$ เมื่อ $f(x) = x^n$, n เป็นจำนวนเต็ม

บวก

$$\begin{aligned}
 f'(x) &= \lim_{h \rightarrow 0} \frac{(x+h)^n - x^n}{h} \\
 &= \lim_{h \rightarrow 0} \frac{x^n + nx^{n-1}h + \frac{n(n-1)}{2!}x^{n-2}h^2 + \dots + nxh^{n-1} + h^n - x^n}{h} \\
 &= \lim_{h \rightarrow 0} \left[nx^{n-1} + \frac{n(n-1)}{2!}x^{n-2}h + \frac{n(n-1)(n-2)}{3!}x^{n-3}h^2 + \dots + h^{n-1} \right] \\
 &= nx^{n-1}
 \end{aligned}$$

นิยาม 6.4.2 อนุพันธ์ทางขวา ของฟังก์ชัน f ที่จุด x_0 เขียนแทนด้วย $f'(x_0^+)$ มีความหมายดังนี้

$$f'(x_0^+) = \lim_{h \rightarrow 0^+} \frac{f(x_0+h) - f(x_0)}{h}$$

อนุพันธ์ทางซ้าย ของฟังก์ชัน f ที่จุด x_0 เขียนแทนด้วย $f'(x_0^-)$ มีความหมายดังนี้

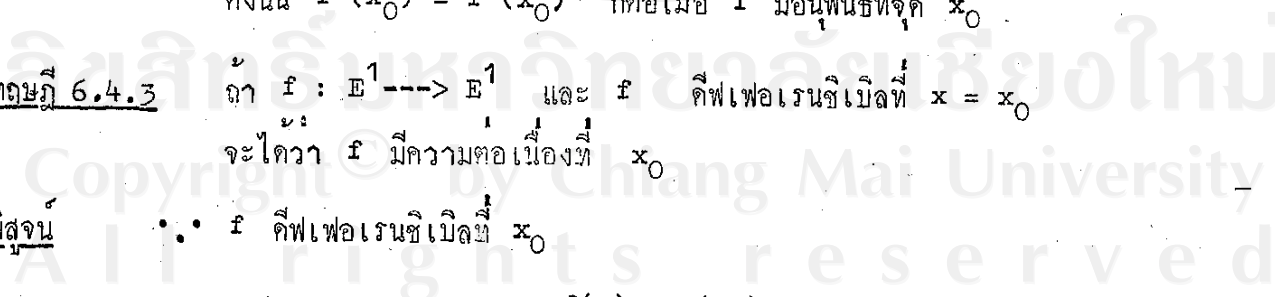
$$f'(x_0^-) = \lim_{h \rightarrow 0^-} \frac{f(x_0+h) - f(x_0)}{h}$$

ดังนั้น $f'(x_0^+) = f'(x_0^-)$ ก็ต่อเมื่อ f มีอนุพันธ์ที่จุด x_0

ทฤษฎี 6.4.3 ถ้า $f : E^1 \rightarrow E^1$ และ f คือฟังก์ชันเปิดที่ $x = x_0$ จะได้ว่า f มีความต่อเนื่องที่ x_0

พิสูจน์ $\therefore f$ คือฟังก์ชันเปิดที่ x_0

$$\therefore f'(x_0) = \lim_{x \rightarrow x_0} \frac{f(x) - f(x_0)}{x - x_0}$$

$$\begin{aligned} \text{แต่ } \lim_{x \rightarrow x_0} [f(x) - f(x_0)] &= \lim_{x \rightarrow x_0} \frac{[f(x) - f(x_0)] (x - x_0)}{(x - x_0)} \\ &= f'(x_0) \cdot \lim_{x \rightarrow x_0} (x - x_0) = 0 \end{aligned}$$

$$\lim_{x \rightarrow x_0} f(x) = f(x_0)$$

∴ f มีความต่อเนื่องที่ x_0

จะได้ว่าฟังก์ชันที่ต่อเนื่องที่ x_0 จะเป็นฟังก์ชันที่หาอนุพันธ์ได้ (converse) ของทฤษฎีบทนี้ไม่จำเป็นต้องเป็นจริง

ตัวอย่าง 6.4.2 ให้ $f: E^1 \rightarrow E^1$ ซึ่ง $f(x) = |x|$ เป็นฟังก์ชันที่หาอนุพันธ์ได้บน E^1 แต่ไม่อนุพันธ์ที่ $x = 1$

จาก $f(x) = |x|$ เราได้ว่า $f(x) = \begin{cases} x & x \geq 0 \\ -x & x < 0 \end{cases}$

ดังนั้น $\lim_{x \rightarrow 0^+} f(x) = 0 = \lim_{x \rightarrow 0^-} f(x)$

∴ $\lim_{x \rightarrow 0} f(x) = 0$

แต่ $f(0) = 0$ ∴ $\lim_{x \rightarrow 0} f(x) = f(0)$

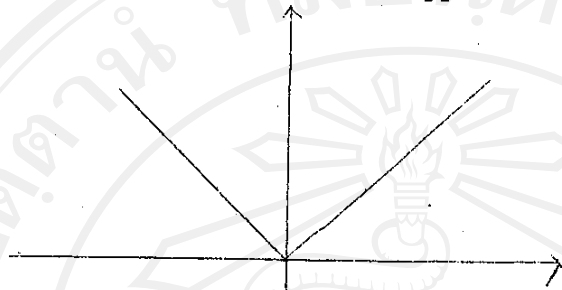
∴ f มีความต่อเนื่องที่ 0

พิจารณาเศษส่วน $T(0+h) = \frac{f(0+h) - f(0)}{h} = \begin{cases} 1 & h > 0 \\ -1 & h < 0 \end{cases}$

ดังนั้น $\lim_{h \rightarrow 0^+} T(0+h) = 1$ แต่ $\lim_{h \rightarrow 0^-} T(0+h) = -1$

$\therefore \lim_{h \rightarrow 0} \frac{f(0+h) - f(0)}{h}$ หาค่าไม่ได้

ดังนั้น f ไม่มีอนุพันธ์ที่ 0 (รูปที่ 6.4.1)

รูปที่ 6.4.1

ต่อไปจะกล่าวถึงเงื่อนไขการตีฟเพื่อเรนชเบิดในรูปของซีเควนซ์ เนื่องจากการตีฟเพื่อเรนชเบิด ก็คือลิมิตของฟังก์ชันนั่นเอง ดังนั้นทฤษฎีข้างล่างที่กล่าวนี้จะไม่พิสูจน (พิสูจนเหมือน ทฤษฎี 5.12.2)

ทฤษฎี 6.4.4 ให้ $f : E \rightarrow E^1$ ซึ่ง x_0 เป็นจุดลิมิตของ $E \subset E^1$ จะได้ว่า f ตีฟเพื่อเรนชเบิดที่ x_0 ก็ต่อเมื่อสำหรับทุกซีเควนซ์

$\{x_n\}_{n=1}^\infty$ ของ $E - \{x_0\}$ ดูเขาสู x_0 จะได้ว่า

$\left\{ \frac{f(x_n) - f(x_0)}{x_n - x_0} \right\}_{n=1}^\infty$ เป็นซีเควนซ์ดูเขาสู $f'(x_0)$

พิจารณา $f : E^1 \rightarrow E^1$ ซึ่ง $f(x) = |x|$

ให้ $x_0 = 0$ จะได้ว่า $\left\{ \frac{(-1)^n}{n} \right\}_{n=1}^\infty$ เป็นซีเควนซ์ดูเขาสู

ดูจำนวนศูนย์ ซึ่งศูนย์ไม่เป็นสมาชิกของซีเควนซ์

สำหรับ n เป็นจำนวนคู่ จะได้ว่า

$$\frac{(-1)^n}{n} = -\frac{1}{n} \quad \text{และ} \quad \frac{f(1/n) - f(0)}{1/n} = 1$$

สำหรับ n เป็นจำนวนคี่ จะได้ว่า

$$\frac{(-1)^n}{n} = -\frac{1}{n} \quad \text{และ} \quad \frac{f(-1/n) - f(0)}{-1/n} = -1$$

ดังนั้น $\left\{ \frac{f((-1)^n/n) - f(0)}{(-1)^n/n} \right\}_{n=1}^{\infty}$ เป็นซีคอนซ์ลูต

$\therefore f$ ไม่ดีเฟอเรนซิเบิลที่ $x = 0$ (ทฤษฎี 6.4.4)

แบบฝึกหัดชุด 6.4

1. จากฟังก์ชันข้างล่างนี้ เป็นฟังก์ชันที่ดีเฟอเรนซิเบิลตามจุดที่กำหนดหรือไม่

1.1 $f(x) = \sqrt[3]{x}$ ที่ $x_0 = 0$

1.2 $f(x) = \sqrt{|x|}$ ที่ $x_0 = 0$

1.3 $f(x) = \begin{cases} x \sin 1/x & , x \neq 0 \\ 0 & , x = 0 \end{cases}$

2. ถ้า $f : [a, b] \rightarrow E^1$ ซึ่ง $f(x) = c$ เมื่อ c เป็นค่าคงที่ พิสูจน์

ว่า $f'(x) = 0$ สำหรับ $x \in [a, b]$ ทุกตัว

3. ให้ $f, g: E \rightarrow E^1$ ซึ่ง f และ g คือฟังก์ชันที่หาอนุพันธ์ได้ที่ x_0 และ $E \subset E^1$ จงพิสูจน์ว่า

3.1 $f + g$ คือฟังก์ชันที่หาอนุพันธ์ได้ที่ x_0 และ
 $(f + g)'(x_0) = f'(x_0) + g'(x_0)$

3.2 $f - g$ คือฟังก์ชันที่หาอนุพันธ์ได้ที่ x_0 และ
 $(f - g)'(x_0) = f'(x_0) - g'(x_0)$

3.3 fg คือฟังก์ชันที่หาอนุพันธ์ได้ที่ x_0 และ
 $(fg)'(x_0) = f(x_0)g'(x_0) + g(x_0)f'(x_0)$

3.4 ถ้า $g(x_0) \neq 0$ และ $g(x) \neq 0$ จะได้ว่า $1/g$ คือฟังก์ชันที่หาอนุพันธ์ได้ที่ x_0 และ

$$(1/g)'(x_0) = \frac{-g'(x_0)}{[g(x_0)]^2}$$

3.5 ถ้า $g(x_0) \neq 0$ และ $g(x) \neq 0$ พิสูจน์ว่า f/g คือฟังก์ชันที่หาอนุพันธ์ได้ที่ x_0 และ

$$(f/g)'(x_0) = \frac{f'(x_0) \cdot g(x_0) - g'(x_0) f(x_0)}{[g(x_0)]^2}$$

4. ให้ $f: D \rightarrow E^1$ และ $g: D' \rightarrow E^1$ ซึ่ง $D \subset E^1, D' \subset E^1$ และ $f(D) \subset D'$ ถ้า f และ g คือฟังก์ชันที่หาอนุพันธ์ได้ที่ x_0 และ $f(x_0)$ ตามลำดับ จะได้ว่า $g \circ f$ คือฟังก์ชันที่หาอนุพันธ์ได้ที่ x_0 และ

$$(g \circ f)'(x_0) = g'(f(x_0)) f'(x_0)$$

5. ถ้า $f(x) = x^n$ เมื่อ $n \in \mathbb{I}$ จะได้ว่า $f'(x) = nx^{n-1}$

สำหรับ $x \in E^1$ ทุกตัว

6. ให้ $f : [a, b] \rightarrow E^1$ f อาจจะมีค่าสูงสุด หรือมีค่าต่ำสุด ที่ $x_0 \in [a, b]$ ถ้า f คีฟเพื่อเรนธิเบิลที่ x_0 จะได้ว่า $f'(x_0) = 0$

7. (Rolle's Theorem) ให้ $f : [a, b] \rightarrow E^1$ ซึ่ง f มีความต่อเนื่องบน $[a, b]$ และคีฟเพื่อเรนธิเบิลบน (a, b) ถ้า $f(a) = f(b) = 0$ จะมี $c \in (a, b)$ ที่ทำให้ $f'(c) = 0$

8. (Mean - Value Thm) ถ้า $f : [a, b] \rightarrow E^1$ f มีความต่อเนื่องบน $[a, b]$ และ คีฟเพื่อเรนธิเบิลบน (a, b) จะมี $c \in (a, b)$ ที่ทำให้ $f'(c) = \frac{f(b) - f(a)}{b - a}$
